

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

14 травня 2014 року

Справа № 608/233/14-к

Номер провадження 1-кп/608/44/2014

Чортківський районний суд Тернопільської області в складі:

головуючого судді Квятковської Л. Й.

при секретарі Маришевій Г.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Чорткові кримінальне провадження, внесеного у Єдиний реєстр досудових розслідувань за № 42013210190000031 від 28.05.2013 року щодо обвинуваченого:

ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_4 числа народження, уродженця та жителя АДРЕСА_1, українця, освіта вища, одруженого, на утриманні одна неповнолітня дитина, не працюючого, не судимого, у вчиненні злочину, передбаченого ч.3 [ст.190 КК України](#),

за участю прокурора Кривко Н.І.,

обвинуваченого ОСОБА_1

захисника ОСОБА_2

потерпілої ОСОБА_3

представника потерпілої ОСОБА_4, ОСОБА_5,-

ВСТАНОВИВ:

Органами досудового слідства ОСОБА_1, обвинувачується в тому, що перебуваючи в шлюбі з ОСОБА_3, у 2005 році за спільні кошти придбав автомобіль марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1, який вподальшому зареєстровано на ОСОБА_3

Надалі, у вересні 2008 року в ОСОБА_1 виник злочинний умисел спрямований на заволодіння грошовими коштами від реалізації автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1, шляхом зловживання довірою ОСОБА_3, підроблення та використання офіційних документів.

Так, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на заволодіння грошовими коштами, отриманими від реалізації зазначеного автомобіля, 10.09.2008 ОСОБА_1, маючи при собі паспорт громадянина України на ім'я своєї дружини ОСОБА_3, звернувся

з невстановленою слідством особою жіночої статі, схожою на його дружину ОСОБА_3, до приватного нотаріуса Борщівського районного нотаріального округу Тернопільської області ОСОБА_7 з проханням посвідчити довіреність від імені ОСОБА_3 на ім'я ОСОБА_8 про право останнього користуватись та розпоряджатись автомобілем марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1.

Того ж дня, ОСОБА_7 підготував ряд необхідних документів та передав їх для підпису жінці, яку ОСОБА_1 представив своєю дружиною. Тоді ж, ОСОБА_1 непомітно для нотаріуса, підписався від імені своєї дружини ОСОБА_3 без її відома у довіреності на право ОСОБА_8 керувати і розпоряджатись зазначеним автомобілем та у реєстрі нотаріальних дій.

Посвідчивши нотаріальну дію, ОСОБА_7 передав ОСОБА_1 нотаріально посвідчену довіреність за №2084 від 10.09.2008 про уповноваження його дружиною ОСОБА_3 громадянина ОСОБА_8 керувати і розпоряджатись автомобілем марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1.

Того ж дня, ОСОБА_1, маючи при собі необхідні документи на ім'я своєї дружини ОСОБА_3, звернувся з невстановленою слідством особою жіночої статі, схожою на його дружину ОСОБА_3, у Чортківське МРЕВ УДАІ УМВС України в області з проханням підготувати від імені його дружини ОСОБА_3 документи для зняття з реєстраційного обліку зареєстрованого на ОСОБА_3 автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1.

Після проведення технічного огляду автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1, працівники Чортківського МРЕВ УДАІ УМВС України в області підготували та передали для підпису жінці, яку ОСОБА_1 представив своєю дружиною, заяву №7271 від 10.09.2008 про зняття з реєстраційного обліку зазначеного автомобіля та акт огляду транспортного засобу від 10.09.2008.

Після того, ОСОБА_1 непомітно для працівників Чортківського МРЕВ УДАІ УМВС України в області підписався від імені своєї дружини ОСОБА_3, без її відома, у вказаних документах та повернув їх працівникам МРЕВ УДАІ УМВС України в області.

Надалі, працівники Чортківського МРЕВ УДАІ УМВС України в області на підставі заяви №7271 від 10.09.2008 про зняття з обліку автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1 та акту технічного огляду зазначеного транспортного засобу, зняли його з реєстраційного обліку та видали ОСОБА_1 підтверджуючі документи.

Отримавши документи про зняття з реєстраційного обліку автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1, ОСОБА_1 передав їх разом з нотаріально посвідченою довіреністю за №2084 від 10.09.2008 ОСОБА_8 для подальшої реалізації вказаного втомобіля.

У жовтні 2009 року ОСОБА_8 реалізував жителю АДРЕСА_2 ОСОБА_9 автомобіль марки «Тойота Ленд Крузер 100», 2001 року випуску, д.н.з. НОМЕР_1 за 28000 доларів США, що відповідно до курсу Національного банку України станом на 27.10.2009 становило 221200 гривень. Отримані грошові кошти від реалізації автомобіля ОСОБА_8 передав ОСОБА_1, який зловживаючи довірою своєї дружини ОСОБА_3, заволодів ними і заподіяв їй матеріальну шкоду в сумі 110600 грн., яка станом на 2008 рік в сто і більше разів перевищувала неоподаткований мінімум доходів громадян і становила великий

розмір, є істотною шкодою потерпілому, оскільки відповідно до вимог ст. [61](#) та ст. [70 Сімейного кодексу України](#) майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності. Розмір часток майна дружини та чоловіка при поділі майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, є рівними.

Дії ОСОБА_1 кваліфіковані, як вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.3 [ст.190 КК України](#) - шахрайство, кваліфікуючою ознакою, якого є заволодіння чужим майном шляхом зловживання довірою, вчинене у великому розмірі, що спричинило потерпілому істотну шкоду.

Допитаний в судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_1 своєї вини у пред'явленому йому обвинуваченні за ч.3 [ст.190 КК України](#) не визнав, суду пояснив, що він одружився з потерпілою і в 2004 році в них народилась дитина, разом не проживали. В 2005 році з а власні кошти придбав автомобіль "Тойота Ленд Крузер" за 54 тис.доларів. Коли померла його мати, то він перейшов проживати до дружини. В 2008 році продав автомобіль, з відома дружини, зняв його з обліку і дав ОСОБА_8 на продаж. Автомобіль був у м.Києві, вони ним не користувались. Вона їздила старим автомобілем. На роботу їхали і новою автомашиною. Кошти в неї на придбання автомобіля не брав. До лютого 2011 року жили разом з дружиною. До шлюбу в нього був автомобіль "Kia", якого віддав тестеві. Потім був "Мерседес", якого виміняв на "Прадо," вартість якого була 54 тис.доларів і він доплатив ще 30 тис.доларів. Доплата проводилась в м.Чернівці. В м.Київ ніхто не їхав по автомобіль, їздив сам ОСОБА_8. Автомобіль "Тойота" і "Прадо" теж були зареєстровані на дружину. Разом з дружиною прийняли спільне рішення про продаж автомобіля в 2008 році і вона дала йому свій паспорт, сказавши, що немає як поїхати, для того щоб він зняв автомобіль з обліку для продажу. ОСОБА_8 продав автомобіль і передав йому отримані кошти. які зберігась вдома в дружини і вона мала вільний до них доступ. Виручені кошти потратили на потреби сім". Його була помилка тільки в тому що він без дружини підписав за неї коли знімав автомобіль з обліку, але це було з її відома і згодою. Цивільного позову не визнає, просить відмовити.

Допитана в судовому засіданні потерпіла ОСОБА_3, суду пояснила, що обвинувачений її чоловік з яким уклали шлюб в 2003 році. Після одруження, чоловік спрочатку проживав у своєї матері, а потім перейшов до неї. В 2004 році в них народилась дочка і вона до досягнення нею 4 років перебувала у відпустці по догляду за дитиною. В 2007 році в листопаді місяці придбали автомобіль за кошти 30 тис.доларів, які дав їй її батько. Кошти були надані ОСОБА_8 і він пригнав автомобіль. При постановці на облік автомобіля вона не була присутня. Разом з чоловіком проживали до лютого 2011 року. В разі необхідності вона теж користувалась автомобілем. У вересні 2009 року знала, що автомобіль буде продаватись, але їй повинні були повернути виручені кошти. Час від часу автомобіль був у віданні ОСОБА_8. Чоловік поставив її до відома, що продає автомобіль і віддав для цього його ОСОБА_8. У вересні 2008 року автомобіль був знятий з обліку, а в жовтні був проданий. Нотаріуса ОСОБА_7 вона не знала. Вона про це дізналась зразу, однак ніде не заявляла, так як думала, що між ними налагодяться сімейні відносини і не хотіла перешкоджати цьому. Даним автомобілем вона не користувалась, автомобільні послуги їй надавав чоловік. Сам чоловік їй повідомив, що автомобіль продав за 30 тис.доларів, а ОСОБА_9 казав їй, що продав автомобіль за 28 тис.доларів. Про доручення вона дізналась після продажу автомобіля. Чоловік забрав був в неї паспорт і зберігав закритим у себе в сейфі. Вважає, що її чоловік підробив на автомобіль документи без її відома продав його, чим спричинив їй збитки на суму 239 400 гривень. Крім того, своїми діями завдав їй моральної шкоди, яку вона оцінює на суму 50 тис.гривень, яка полягає в тому, що з перешкодами повинна була добиратись на роботу, не могла належно надати медичні послуги дитині, яка хворіла. Вона перенесла боляче такі дії чоловіка і внаслідок чого

захворіла-перебувала на лікуванні. Просить покарати ОСОБА_1 по всі строгості закону і задовольнити її цивільний позов.

Допитаний в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_11, суду пояснив, що по роботі він знайомий був з ОСОБА_1. В 2008 році звернувся до нього ОСОБА_1 про зняття автомобіля з обліку. Він повідомив йому якщо є особа на яку значиться автомобіль, то нехай друкують заяву. Через дві години він приїхав з дружиною і оформили документи, пред"явлено було паспорт дружини ОСОБА_3 і сумнівів в нього, що це не та особа, не було. Товарознавча експертиза не проводилась. Оцінка автомобіля відповідає його вартості так її проводив спеціаліст.

Допитаний в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_12, суду пояснив, що він працював керівником Української товарної біржі з 2000 по 2010 рік. По даному факту пригадує, що до нього підійшов був чоловік, як пізніше стало відомо, що це був ОСОБА_8 з оригіналом доручення. Присутні були продавець і покупець і оформили договір купівлі-продажу автомобіля. вартість якого зазначалась зі слів продавця.

Допитаний в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_13, суду пояснив, що він являється батьком ОСОБА_3, яка в 2003 році одружилась з ОСОБА_1.В них народилась внучка. Дочка його після одруження проживала в нього, а ОСОБА_1 зі своєю матір"ю, а коли вона померла десь через три- чотири роки після їхнього одруження. перейшов до нього проживати. До 2009 року проживали разом і до сьогоднішнього дня проживають. Діти коли проживали разом купили автомобіль "Тойоту".Користувались автомобілем обидвоє. Потім ОСОБА_1 десь через рік, купив ще крутіший автомобіль, продавши той і добавив грош, вони не добавляли..Дочка шукала свого паспорта і його їй повернув ОСОБА_1.В 2000 році він був в Канаді і отримав кошти, з яких 30 тис.доларів і передав дочці на придбання спірного автомобіля. Станом на жовтень 2009 року проживали разом, дочка з ОСОБА_1 до лютого 2011 року. Новим автомобілем дочка не користувалась.

Допитаний в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_8 суду пояснив, що вони добре знайомі з ОСОБА_1 і він був дав йому доручення від імені дружини і техпаспорт на автомобіль для його ОСОБА_1 проживав на той час разом зі своєю дружиною ОСОБА_3. Машини в ціні на той час були впали і десь чотири місяці не могли продати. Восени 2009 року продав ОСОБА_9. а виручені кошти дав ОСОБА_1 Автомобіль він був знайшов на базарі в м.Києві, домовлявся про все ОСОБА_1. Документи дали йому були тільки для перегону. Він пригнав автомобіль і передав ОСОБА_1 Дружина ОСОБА_1 їздила на 200 автомобілі.

Допитаний в якості свідка ОСОБА_14, суду пояснив, що вони сусіди з потерпілою ОСОБА_3.В 2003 році з нею одружився ОСОБА_1, з яким він знайомий.Після одруження проживали в ОСОБА_1, а коли народилась дитина то ОСОБА_3 перейшла проживати до своїх батьків.Потім прийшов і ОСОБА_1 десь в 2005 році. Про конфлікт в сім"ї ОСОБА_1 нічого не розповідав. Станом на жовтень 2009 року проживали разом, разом появлялись в громадських місцях. У сім"ї ОСОБА_1 були автомобілі,які мінялись і потерпіла ними теж користувалась. Однак за чий кошти вони були придбані йому нічого не відомо.

Допитаний в якості свідка ОСОБА_15, суду пояснив, що він працює експертом. Проводив експертне та товарознавче дослідження спірного автомобіля в 2009 році для визначення вартості та сплати обов"язкових платежів. оцінка складалась на ОСОБА_9.Це була середня ринкова вартість на день огляду. На суму за яку був придбаний автомобіль не звертають уваги. Ціна була занижена в зв"язку з пошкодженням двох деталей кузова.

Допитаний в судовому засіданні в якості свідка ОСОБА_16, суду пояснив, що він в 2008 році працював нотаріусом і посвідчував доручення від імені ОСОБА_3 з якою він не був знайомий, на підставі пред'явлених документів, а саме паспорта та коду.

Згідно протоколу огляду від 30.12.2013 року, оглянуто заяву, згідно якої ОСОБА_3, просить начальника Чортківського МРЕВ зняти з обліку для реєстрації належний їй автомобіль марки "Тойота Ленд Крузер 100", 2001 року випуску, д.н.з.НОМЕР_2, де значиться її підпис.

Згідно постанови про визнання речовими доказами, заява, яка подана ОСОБА_3, начальнику Чортківського МРЕВ про зняти з обліку для реєстрації належного їй автомобіля марки "Тойота Ленд Крузер 100", 2001 року випуску, д.н.з.НОМЕР_2 та акт технічного огляду транспортного засобу від 10.09.2008 року є речовими доказами.

Згідно висновку спеціаліста від 06.07.2012 року №1-1093/12 підпис в рядках: "Заявник", "Здав" та "Отримав" у заяві №7271 від 10.09.2008 року та акті технічного огляду ТЗ, виконані не ОСОБА_3, а іншою особою.

Згідно висновку спеціаліста від 22.08.2012 року №1-1286/12, підпис в рядку "Власник(уповноважена особа)" акту технічного огляду ТЗ від 10.09.2008 та підпис у заяві №7271 від 10.09.2008 у графах "заявник", "отримав" та "здав" ймовірно, виконаний ОСОБА_1

Проаналізувавши всі зібрані досудовим слідством і перевірені під час судового слідства обставини та факти, суд констатує, що в діях ОСОБА_1 відсутній склад кримінального правопорушення, передбачене ч.3 [ст.190 КК України](#).

Потерпіла та обвинувачений перебували в шлюбі під час якого і придбали автомобіль марки «Тойота Ленд Крузер» і після відчуження автомобіля продовжували спільно проживати в шлюбі до лютого 2011 року.

У відповідності до [ст. 60 СК України](#) автомобіль марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_1 належав ОСОБА_1 та ОСОБА_3 на праві спільної сумісної власності, дружина та чоловік мають рівні права на володіння, користування і розпоряджання майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не встановлено домовленістю.

Покази потерпілої ОСОБА_3 з приводу того, що автомобіль марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_1 був придбаний за її особисті кошти в розмірі 30 000 доларів США, та вказаний автомобіль вона особисто придбала в м. Києві не відповідають дійсності, оскільки спростовуються показами ОСОБА_8 та ОСОБА_1 та не представлено доказів, які б свідчили про наявність в неї таких коштів та їх походження.

Відносно показань потерпілої ОСОБА_3 з приводу того, що про продаж автомобіля вона дізналась через рік від ОСОБА_9 не відповідають дійсності, оскільки з вересня 2008 року спірний автомобіль був переданий ОСОБА_8, а з цього часу вона вже почала користуватись іншим новим автомобілем, тому їй було відомо про відсутність автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_2. Користуючись іншим автомобілем, не пред'являючи будь-яких претензій.

Доводи потерпілої ОСОБА_3 та обвинувачення з приводу привласнення ОСОБА_1 коштів виручених з продажу автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_1 в розмірі 28 000 доларів США абсолютно не доведені та нічим не підтвержені, крім пояснень самої потерпілої.

Виходячи з досліджених обставин, можна зробити висновок, що правочин з приводу відчуження автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_1 був вчинений одним із подружжя в інтересах самого подружжя, а кошти, які були отримані за цим правочином у відповідності до ч. 3 [ст. 61 СК України](#) є спільною сумісною власністю ОСОБА_1 та ОСОБА_3

У разі, якщо після продажу автомобіля та отримання подружжям грошових коштів, що є об'єктом спільної сумісної власності, ОСОБА_3 та ОСОБА_1 не дійшли згоди з приводу порядку поділу вказаних коштів, то у відповідності до [ст. 71 СК України](#), їх спір підлягає вирішенню судом в порядку цивільного судочинства.

Таким чином відносини, що виникли між потерпілою ОСОБА_3 та обвинуваченим ОСОБА_1 з приводу володіння користування та розпорядження автомобілем марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерки знак НОМЕР_1 на сам перед носять цивільно-правовий характер, а спір щодо продажу автомобіля та набуття права власності на виручені кошти повинен вирішуватись в порядку позовного провадження.

Склад злочину - це сукупність передбачених чинним Кодексом об'єктивних і суб'єктивних ознак, при наявності яких діяння визнається злочином. Елементами складу злочину є: об'єкт злочину - це те, проти чого спрямований злочин, тобто те, чому він спричиняє або може заподіяти шкоду; об'єктивна сторона злочину - це те, як злочин виявляється у реальній дійсності. Вона охоплює вчинене діяння, злочинні наслідки та причинний зв'язок між ними, місце, час, спосіб, засіб та обставини вчиненого діяння; суб'єкт злочину - це фізична особа, яка є осудною і досягла встановленого чинним Кодексом віку кримінальної відповідальності за даний злочин; суб'єктивна сторона злочину - це психічне ставлення особи до вчинюваної дії чи бездіяльності, передбаченої чинним Кодексом, та наслідків, що настали або можуть настати в результаті її дії чи бездіяльності.

Відсутність у діянні хоча б однієї з ознак, що входять до складу злочину, виключає можливість кваліфікувати це діяння як злочин, а тому не дає підстав для кримінальної відповідальності.

Об'єктивна сторона складу злочину передбаченого ч. 3 [ст. 190 КК України](#) передбачає дії, що полягають у повідомленні потерпілому неправдивих відомостей або приховування певних обставин чи зловживання довірою недобросовісне використання довіри потерпілого, що застосовуються винною особою з метою викликати у потерпілого впевненість у вигідності чи обов'язковості передачі їй майна або права на нього. Крім того, обов'язковою ознакою шахрайства є добровільна передача потерпілим майна чи права на нього. Проте, стороною обвинувачення не наведено доказів, що визначають, чи підтверджують, в чому полягав обман потерпілої, які неправдиві відомості з приводу продажу автомобіля та отримання подружжям коштів були повідомлені, чи які обставини були приховані. Крім того, матеріалами досудового розслідування не підтверджується факт добровільної передачі майна, в даному випадку коштів виручених з продажу автомобіля марки «Тойота Ленд Крузер» державний номерний знак НОМЕР_1 потерпілою ОСОБА_3 - ОСОБА_1

Відповідно до положень ч.3 [ст.373 КПК України](#), обвинувальний вирок не може ґрунтуватися на припущеннях і постановляється лише за умови доведення у ході судового розгляду винуватості особи у вчиненні кримінального правопорушення.

Відповідно до [ст. 62 Конституції України](#), особа, вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Згідно з [ст.370 КПК України](#) як обвинувальний, так і виправдувальний вирок суду повинен бути законним і обґрунтованим. Суд обґрунтовує рішення на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, які підтверджені доказами, під час судового розгляду та оцінені судом відповідно до [ст.94 КПК України](#).

Надаючи оцінку всім обставинам, суд вважає, що у даній кримінальній справі не здобуто належних і обґрунтованих доказів, які би переконливо доводили вину ОСОБА_1 у скоєнні правопорушення передбаченого ч.3 [ст.190 КК України](#), а всі сумніви щодо його винуватості тлумачаться на користь підсудного.

Враховуючи вищенаведене, виходячи з принципу презумпції не винуватості, суд трактуючи всі сумніви по обвинуваченню на користь обвинуваченого приходять до переконливого висновку про недоведеність вини ОСОБА_1 у скоєнні ним кримінального правопорушення передбаченого частиною 3 [статті 190 КК України](#), у зв'язку із чим він підлягає виправданню за відсутністю його в його діях складу.

Потерпіла ОСОБА_3 пред'явила позов про стягнення матеріальної та моральної шкоди. Виходячи із того, що ивна обвинуваченого ОСОБА_1 не доведена у вчиненні кримінального правопорушення цивільний позов згідно вимог [ст.129 КПК України](#) слід залишити без розгляду.

Керуючись ст.ст.[373,374 КПК України](#)

ЗАСУДИВ:

ОСОБА_1 за ч.3 [ст.190 КК України](#) виправдати.

Строк оскарження вироку тридцять днів з дня проголошення в апеляційний суд Тернопільської області через Чортківський районний суд.

Суддя:

Л Й Квятковська